

jeg direkte den højtærede Minister: Hvorfor anbringer man saa Andels- og Eksportslagterierne i den Stilling, man anbringer dem i i Lovforslaget? Naar jeg sagde i Gaar — og det fremhævede den højtærede Minister —, at Forholdet mellem § 1-Kommunerne og § 2-Kommunerne er *nogenlunde* jævnbyrdigt, vil jeg fastholde det; jeg siger „nogenlunde jævnbyrdigt“, og jeg gør det, fordi jeg ser fuldstændig nøgternt paa Forholdene, som de ligger.

I Tilslutning til det, jeg sagde i Gaar, skal jeg yderligere sige, at i 1911 var der et forholdsvis ringe Antal kvalificerede Dyr-læger til at udføre denne Kontrol efter § 2, men Udviklingen i § 2-Kommunernes Kontrol viser, at § 2-Kontrollen og de kvalificerede Dyr-læger har fulgt Skridt med hinanden. Der kan paa det nuværende Tidspunkt rundt omkring ved § 2-Kontrollen være Dyr-læger, der knap er saa kvalificerede, som man strengt taget kunde ønske; men efterhaanden som Udviklingen kommer frem, og de unge Dyr-læger kommer ud med mere udvidet Uddannelse i Kødkontrol, udlignes Forholdet. Og derfor: hvis vi fortsætter med den Lovgivning, vi har nu, vil vi komme til, at Kontrollen efter § 1 og efter § 2 er fuldstændig jævnbyrdige. Heri har den højtærede Minister Forklaringen paa, hvorfor jeg i Gaar tog et Forbehold og sagde, at de var „nogenlunde“ jævnbyrdige.

Da jeg i Gaar henviste Ministeren til at se efter i Dyr-lægeforeningens Medlemsblad, saa gjorde den højtærede Minister det; men naar Ministeren saa endelig vilde følge min Anvisning, hvorfor saa ikke følge den fuldt ud og se efter det, jeg har bedt Ministeren se efter, og ikke begynde med at se efter noget helt andet, som er denne Sag fuldkommen uvedkommende, og som ikke burde være blevet bragt ind i Diskussionen, nemlig Dyr-lægernes økonomiske Interesse. Jeg har overhovedet ikke talt om hele dette Spørgsmaal, det er for mig et fuldstændig underordnet Spørgsmaal. Naar den højtærede Minister nu her siger, at der er en Kollega blandt Dyr-lægerne, der har skrevet i Medlemsbladet, at samtlige Dyr-læger vilde miste en Indtægt paa, jeg tror, det var 2 000—4 000 Kr. Ministeren sagde, saa er det jo fuldstændig ved Siden af, baade at den Dyr-læge skriver det, og at Ministeren siger det. For Ministeren maa jo vide, at vi kun har 271 § 2-Kommuner herhjemme, og da der ikke er mere end een Dyr-læge ansat i hver Kommune, kan det ikke dreje sig om mere end 271 Dyr-læger; saa Tallet 600—700 Dyr-læger er fuldstændig hen i Vejret.

Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, hvorledes han vil tænke sig dette Forhold praktisk gennemført ude paa Landet, at alt 2den Klasses Kød skal henvises til bestemte Udsalg. Jeg kan ikke se, hvorledes dette praktisk kan gennemføres. Principielt har jeg, som jeg sagde i Gaar, ikke noget imod det; men jeg er bange for, at en saadan kategorisk Bestemmelse for Landkommunernes Vedkommende vil føre til, at en Del økonomiske Værdier vil gaa tabt. Selv om 2den Klasses Kød ikke er meget værd, *noget* er det jo værd, og værdiløst som Næringsmiddel er det heller ikke; men ude paa Landet vil det faktisk blive fuldstændig værdiløst, hvis man vil tvinge det hen til bestemte Udsalg. Inde i Byerne, det skal jeg indrømme, stiller Forholdet sig noget anderledes. Men, som jeg sagde i Gaar, hvis Ministeren blot vil forlange den gældende justitsministerielle Bestemmelse nøjagtig gennemført, tror jeg, at Folk vil kunne sikre sig ikke at faa 2den Klasses Kød, naar de vil have 1ste Klasses Kød.

Det glædede mig, at Ministeren havde noget tilovers for Torvehandelen, som den former sig i Byerne, og jeg tør derfor maaske haabe, at Ministeren ikke vil være saa streng i sit Krav med Hensyn til den paa-gældende Paragraf, naar vi kommer i Udvalg, saa vi ikke behøver at slaa den Form for Kødhandel fuldstændig i Stykker.

I øvrigt skal jeg henholde mig til de Udtalelser, jeg fremsatte i Gaar, hvor jeg efter min Mening fuldstændig sagligt og objektivt paaviste det rette Forhold mellem § 1- og § 2-Kommuner og Grundene til, at jeg ikke kan gaa med til Gennemførelse af Forslag i saa vid Udstrækning, som den højtærede Minister ønsker det.

Steen: Det ærede Medlem Hr. J. P. Jensen fremsatte en Udtalelse om, at det var Statsmagtens Opgave i et Forhold som det her foreliggende at sikre Befolkningen sundt Kød saa billigt som muligt. Deri kan jeg være helt og aldeles enig med det ærede Medlem, og hvis de kommende Bestræbelser for at naa frem til et Resultat kan følge den Linie, kan jeg tilsige mit og mit Partis Medarbejderskab; men jeg maa sige, at den højtærede Landbrugsminister ved sit Forslag har ikke været heldig til at anvise en saadan Linie.

Saa fremsatte det ærede Medlem den besynderlige, Sagen fuldstændig uvedkommende og ganske umotiverede Bemærkning, at jeg aabenbart i Gaar havde været morgengnaven. Jeg maa for det første sige, at Kl. 4 om Eftermiddagen var et besynderligt